

4/6/2003

Η πορεία της οικονομίας και το
κοινωνικό κίνημα

(Ν.Ο)

τιώνουν σχετικά ή απόλυτα τη θέση τους. Τα διεκδικούμε αυτά μέσα στα πλαίσια αυτής της πολιτικής, γνωρίζοντας ότι δεν θα τα πετύχουμε, αν πείσουμε την Κυβέρνηση ή την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά αν τρομοκρατηθούν από ένα ανερχόμενο λαϊκό κίνημα και αν αναγκασθούν να κάνουν κάποιες παραχωρήσεις.

Παραδείγματος χάρη, εμείς υποστηρίζουμε ότι χρειάζονται αυξημένα μέτρα προστασίας των ανέργων. Είναι αμυντικά μέτρα. Η πολιτική μας και το πρόγραμμά μας δεν είναι να υπάρχουν άνεργοι και να τους προστατεύουμε, αλλά να δημιουργηθούν προϋποθέσεις κατάργησης της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Γενικής Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

Προτείνουμε μέτρα, παραδείγματος χάρη, υπέρ της αγροτιάς που αμβλύνουν την οξυμένη κατάσταση.

Παλεύουμε εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων, ξέροντας ότι δεν μπορείς γενικά και στο σύνολο και εφ' όλης της ύλης να τις αναστείλεις, διότι αυτές είναι στρατηγική επιλογή του συστήματος και δεν είναι μία επιλογή ενός Υπουργού ή μίας κυβέρνησης.

Τους νόμους του καπιταλισμού δεν μπορείς να τους ανατρέψεις εντός του καπιταλισμού, αλλά αν προσπαθούμε να δυσκολέψουμε να προχωρήσουν ορισμένα μέτρα, όπως είναι παραδείγματος χάρη η εφαρμογή των μέτρων κοινωνικής ασφάλισης που αποφάσισε η προηγούμενη Βουλή. Οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, τα χρηματιστήρια, η Κεφαλαιαγορά κλπ., μπαίνουν και στον πρώτο και στο δεύτερο πυλώνα της ασφάλισης ή έχουν το πάνω χέρι στο δεύτερο και εξ ολοκλήρου υπάρχουν πολλά κυριαρχούν στον τρίτο πυλώνα ασφάλισης. Παρεμβαίνουμε και προσπαθούμε να παρεμποδίσουμε να υλοποιηθούν αυτά τα μέτρα. Πρέπει να κερδίσουμε χρόνο.

(Στο σημείο αυτό ξανακτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Γενικής Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγο χρόνο ακόμα. Άλλωστε, είπαμε ότι δεν είναι μόνο τα δύο κόμματα στη Βουλή που κάνουν κατάχρηση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρία Παπαρήγα, το μηχάνημα φταίει και όχι εγώ. Εσείς μπορείτε να συνεχίσετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ) : Εμείς προσπαθούμε να τα παρεμποδίσουμε.

Παραδείγματος χάρη, με τις ενοποιήσεις των ασφαλιστικών ταμείων που γίνονται τώρα, προχωρά ταυτόχρονα και η εξής συγκεκριμένη επιλογή: Μειώνεται η κρατική επιχορήγηση προς τον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, ανεβαίνουν οι εισφορές των εργαζομένων και υπάρχει μία διαπάλη για το πόσο θα μειωθούν οι εργοδοτικές εισφορές σε αυτόν τον τομέα, διότι πάμε και για μείωση των εργοδοτικών εισφορών.

Παλεύουμε για να μην ανέβουν τα όρια συνταξιοδότησης. Ανέβηκαν πέντε χρόνια. Δεν συμβιβάζομαστε. Εμείς προβάλλουμε αυτό που πρέπει να διεκδικήσουν όλοι οι εργαζόμενοι, παίρνοντας υπόψη τις σύγχρονες εξελίξεις και τις σημερινές ανάγκες. Όχι απλώς να μην ανέβει το όριο συνταξιοδότησης, αλλά να πέσει πολύ πιο κάτω στα πενήντα πέντε στους άνδρες και στα πενήντα στις γυναίκες. Γιατί δηλαδή δεν πρέπει να επωφεληθούν από τις νέες τεχνολογίες, από την πρόοδο της επιστήμης, αλλά πρέπει να πληρώσουν οι εργαζόμενοι παρατείνοντας και το χρόνο εργασίας;

Διεκδικούμε, λοιπόν, και διατήρηση κεκτημένων, που μάλλον τώρα αρχίζει και ξεπερνιέται αυτό και παρεμπόδιση των νέων αντιδραστικών μέτρων και άμβλυνση της θέσης των εργαζομένων, αλλά ταυτόχρονα λέμε και στον ελληνικό λαό ότι εάν δεν συνειδητοποιήσεις -όχι ότι δεν το συνειδητοποιεί, το συνειδητοποιεί- ότι το δικό σου, αλλά τη δύναμή σου και αν δεν δημιουργήσεις τις προϋποθέσεις ριζικών ανατροπών στο επίπεδο της εξουσίας, τότε ακόμη και αν έχεις κάποιες κατακτήσεις θα τις χάσεις πολύ γρήγορα και με τον πιο δραματικό τρόπο.

Αυτόν τον αγώνα προσπαθούμε να κάνουμε, αυτόν τον αγώνα προσπαθούμε να συνδυάσουμε με την άλφα ή βήτα δυνατότητα που έχουμε με τις σημερινές συνθήκες, αλλά και

θέσεις έχουμε και ξέρουμε πώς πρέπει να είναι σήμερα η ζωή του εργαζομένου. Όταν παραδείγματος χάριν λέμε σύνταξη στους άνδρες στα πενήντα πέντε και στις γυναίκες στα πενήντα, αυτό δεν είναι πρόταση. Όταν λέμε ότι πρέπει να μειωθεί ο εργασιακός χρόνος για όλους -όχι το πρόγραμμα μερικής απασχόλησης που εφαρμόστηκε στη Γαλλία, το τριανταπενάωρο της Γαλλίας, αυτά τα ψεύτικα πράγματα ή τα μέτρα του Σρέντερ- όταν αναφερόμαστε σε αυτές τις συγκεκριμένες θέσεις, δεν είναι προτάσεις; Και βέβαια είναι.

Το θέμα, λοιπόν, για μας είναι το εξής: Τι προτάσεις έχεις υπέρ των εργαζομένων. Και από εκεί και πέρα βεβαίως πρέπει να δει κανείς την ιεράρχηση της εφαρμογής αυτών των προτάσεων, κάτι που εξαρτάται και από την πολιτική του θέληση και από τον συσχετισμό δύναμης και τη στάση του λαού.

Για άλλη μια φορά θα πω ότι εμείς προβλέπουμε πολύ χειρότερες μέρες. Ο λαός δεν μπορεί να αντλήσει επιχειρήματα ούτε για την κατάσταση της οικονομίας ούτε για τα προβλήματά του ούτε από το ΠΑΣΟΚ ούτε από τη Νέα Δημοκρατία. Κατά τη γνώμη μας πρέπει να απορρίψει την πολιτική και των δύο κομμάτων. Εάν αυτό το προχωρήσει σε ένα σημαντικό βαθμό και όσο γίνεται πολύ πιο γρήγορα τότε μπορεί πραγματικά να μιλάμε για μια πραγματική αισιοδοξία. Γιατί άλλο πράγμα είναι να είσαι αισιόδοξος γενικά για το μέλλον, γιατί πραγματικά οι λαοί θα κυριαρχήσουν και άλλο πράγμα είναι με τη δράση σου να φέρνεις αυτήν την αισιοδοξία όσο γίνεται πιο κοντά.

Παραμένουμε πάντως αισιόδοξοι και με τις δύο πλευρές. Και ότι ο λαός θα καταφέρει να συνειδητοποιήσει το δικό και τη δύναμή του πιο γρήγορα, αλλά και το ότι μακροπρόθεσμα τα πράγματα θα είναι ακόμα περισσότερο αισιόδοξα για τους λαούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας) : Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να αρχίζει την ομιλία του με ένα παράπονο. Είπε: «Γυρνάω από την Ευρώπη και όλοι εκεί μας συγχάιρουν. Μονάχα η Αντιπολίτευση γκρινιάζει εδώ».

Κύριε Πρωθυπουργέ, όλη η κοινωνία δυσανασχετεί και δεν έχετε παρά να πάτε σε μία λαϊκή αγορά, μετά την επιστροφή σας από το Εβιάν, για να δείτε γιατί ο κόσμος ούτε χαίρεται ούτε χαμογελάει. Εκεί θα δείτε γιατί ο κόσμος δεν σας πιστεύει και βεβαίως δεν σας συγχάιρει. Το ίδιο θα ακούσετε και από τους ειδικούς αναλυτές που ασχολούνται με τα πραγματικά προβλήματα της πραγματικής οικονομίας. Και αν δεν πιστεύετε όλους αυτούς, θα ακούσετε το ίδιο και εντός του κόμματός σας, όπου πολλοί από αυτούς που σας έδωσαν την εκλογική νίκη το 2000, δυσανασχετούν με την πολιτική σας.

Ακόμη και δικοί σας, Βουλευτές, βρίσκονται σε δύσκολη θέση να εξηγήσουν τα μεγάλα ελλείμματα, που δημιουργούνται στην οικονομία και στην κοινωνία από τη δική σας πολιτική.

Ο κύριος Πρωθυπουργός ανέφερε, για να δικαιολογήσει έμμεσα τα ελλείμματα της οικονομικής πολιτικής του, τις μεγάλες αμυντικές δαπάνες, το υψηλότερο ποσοστό όλων στην Ευρώπη.

«Είπε κανείς» -λέει- «να μειώσουμε τις αμυντικές δαπάνες; Δεν άκουσα κανέναν να αναφέρει κάτι τέτοιο εδώ». Δικαίωμα του κ. Σημίτη να μην ακούει, όσα λέει ο Συνασπισμός, για τη μείωση των αμυντικών δαπανών και των αντίστοιχων προγραμμάτων. Δεν μπορεί όμως να ξεχνά ότι, όταν ήταν απλός Βουλευτής με Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ζητούσε τη μείωση των αμυντικών δαπανών και μάλιστα σε περιόδους μεγαλύτερης έντασης στις σχέσεις μας με το διεθνές περιβάλλον. Δικαίωμά σας να έχετε επικλεστική μνήμη. Οι πολίτες, όμως, δεν χρειάζονται επικλεστική κοροϊδία.

Κάποιοι, είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν μπορούν να καταλάβουν την πραγματικότητα, ότι η οικονομία της χώρας μας είναι επιβλαβής με το διεθνές περιβάλλον. Αναπτύσσεται η ελληνική οικονομία, οι χρηματοδοτήσεις ρέουν, ο ρυθμός ανάπτυξης αυξάνει την απασχόληση, τα επιτόκια κάνουν ευκολότε-

ρα την κατανάλωση.

Λέγοντας αυτά, εκείνο που προκύπτει είναι ότι αυτός που βρίσκεται εκτός πραγματικότητας είναι ο κύριος Πρωθυπουργός, που περιγράφει τα δόθεν φαντασμαγορικά που συμβαίνουν στη χώρα μας και αναρωτιέται, πώς είναι δυνατόν να μιλάτε για φτώχεια και δυσπραγία στην κοινωνία!!

Μιλήστε, κύριε Πρωθυπουργέ, με ένα συνταξιούχο, μιλήστε με ένα χαμηλόμισθο, με ένα μικρό και μεσαίο αγρότη, με ένα μικρό και μεσαίο επαγγελματία και θα ακούσετε εκεί τη φωνή της ζωής να σας λέει ότι υπάρχει μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα στην Ελλάδα, σήμερα.

Μετά τις εκλογές του 2000 έδινε ο κ. Σημίτης διαβεβαιώσεις για την τετραετία της πραγματικής σύγκλισης που έρχεται και είναι πλέον η πηγή ευτυχίας για όλους, για την απασχόληση με τις τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας που περιμένουν, μια πολιτική που θα είχε πρώτα τον άνθρωπο, για τους αγρότες που θα βελτιώναν το εισόδημά τους, για τους μικρούς και μεσαίους που θα ένιωθαν την ευεργεσία των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για την ισχυρή οικονομία μιας ισχυρής Ελλάδας. Σήμερα η πραγματικότητα δικαιολογεί αυτήν την αισιόδοξη, δημαγωγικό χαρακτήρα, εξαγγελία.

Σήμερα η ανεργία παραμένει υψηλή. Η ακρίβεια κλέβει κάθε μέρα το εισόδημα των νοικοκυριών. Οι πτωχεύσεις και οι απολύσεις είναι καθημερινό πρόβλημα. Σήμερα η Τ.Υ.Χ. έχει νέους ανέργους. Οι αγρότες και οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες έχουν φθάσει στο όριο τους. Η ελληνική οικονομία είναι η ασθενέστερη στη ζώνη του ευρώ, με εμφανές και ανησυχητικό έλλειμμα παραγωγικότητας, διαρθρωτικών αλλαγών και κοινωνικών προτεραιοτήτων.

Η πραγματικότητα είναι μία και φωνάζει, απ' όλες τις πλευρές όπου οι πολίτες ζουν τα προβλήματα της ζωής τους. Ποτέ άλλοτε, όσο σήμερα δεν εξουθενώθηκαν κάθε μέρα τόσο πολλοί στην ελληνική κοινωνία, από την αναληθσία, την αδικία, τη μονομέρεια και την αδιαφάνεια της κοινωνικής πολιτικής, την ώρα που χοντραίνουν τα διαπλεκόμενα συμφέροντα, η κερδοσκοπία των λίγων και ο νεοπλουτισμός νεόκοπων, εντός ενός νέου κατεστημένου μιας πολύχρονης εξουσίας.

Είναι γνωστό, ότι, στα δεκαπέντε χρόνια των εισροών διαρθρωτικών πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το βιοτικό επίπεδο του μέσου Έλληνα ακολούθησε πορεία δυναμικής απόκλισης, σε σύγκριση με τις τρεις άλλες χώρες της συνοχής, την Ισπανία, Πορτογαλία και Ιρλανδία. Ήδη σήμερα απέχουμε, απ' αυτές τις τρεις χώρες, πολύ μεγαλύτερη απόσταση, απ' ό,τι το 1986.

Η βελτίωση στην πραγματική σύγκλιση κατά την περίοδο 1998-2001 ήταν μόνο 1,1 της μονάδας. Με αυτούς τους ρυθμούς την πραγματική σύγκλιση, που την εξαγγέλλατε για την τετραετία 2000-2004 θα την πετύχουμε μετά το 2020.

Η Ελλάδα, μετά οκτώ χρόνια με δική σας κυβέρνηση εμφανίζει τη μεγαλύτερη κερδοφορία επιχειρήσεων σε όλη την Ευρώπη και το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού, το 20%, να ζει στα όρια της φτώχειας. Έχει τους χαμηλότερα αμειβόμενους εργαζόμενους και τους πιο φτωχούς αγρότες.

Η Ελλάδα, μετά οκτώ χρόνια δικής σας διακυβέρνησης, είναι η δεύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ως προς την άνιση κατανομή του πλούτου, μετά την Πορτογαλία, με το εισόδημα του 20% πιο πλούσιου πληθυσμού να μεγαλώνει εξίμισι φορές γρηγορότερα από το εισόδημα του 20% των πιο φτωχών στρωμάτων.

Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί της να δίνουν λογαριασμό προς τον ελληνικό λαό για τα χρόνια, τα χρήματα και τις θυσίες του που σπαταλήθηκαν ζητάνε και τα ρέστα πολλές φορές λες και φταίει ο κόσμος, η κοινωνία.

Διαμαρτύρεται ο κόσμος; Φταίνει οι πολίτες που δεν καταλαβαίνουν το πόσο εθνοφελής είναι η κυβερνητική πολιτική; Διαμαρτύρεται η Αντιπολίτευση; Φταίει η Αντιπολίτευση που κάνει αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση χωρίς σοβαρότητα; Αντιδρά και ελέγχει ο Συνασπισμός; Φταίει ο Συνασπισμός που καταγγέλλει και μηδενίζει και ενοχλείται από το πετυχημένο έργο της Κυβέρνησης! Αυτή είναι μια πραγματικότητα που δείχνει ότι η Κυβέρνησή σας διακατέχεται από το σύνδρομο της αυθεντίας και της μοναδικότητας, σαν να είσατε ικανοί για

όλα, χωρίς ποτέ να αναγνωρίζονται λάθη, να αναλαμβάνετε ευθύνες, να δίνετε εξηγήσεις και να αποδίδετε λογαριασμό.

Επίσης, βαδίζοντας η Κυβέρνησή σας και οι Υπουργοί σας στον οδικό χάρτη του νεοφιλελευθερισμού, αυτήν την αυταρχική πρακτική σας την επιφυλάσσετε μόνο προς τους εργαζόμενους, μόνο προς τα ασθενή κοινωνικά στρώματα, προς τη μεγάλη, δηλαδή, πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Είσατε σκληροί, αυταρχικοί, άτεγκτοι, μονόπλευροι, ανάλγητοι. Προς τα συγκροτήματα των συμφερόντων; Φιλόφρονες, τόσο κατά την αντιμετώπιση συγκεκριμένων προβλημάτων, όσο και κατά τις επιλογές για τη ρύθμιση διαφόρων χρήσιμων τομέων της εθνικής οικονομίας.

Χρησιμοποιήσατε, κύριε Πρωθυπουργέ, μέσα στο ευρύτερο ευρωπαϊκό πλαίσιο, τη θεωρία του εκσυγχρονισμού, ως όχημα για την προσαρμογή της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ στο νεοφιλελεύθερο πλαίσιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό εξηγεί γιατί όλες οι «εκσυγχρονιστικές τομές» που επιχειρήσατε αφορούν πολύ ψηλά στην ατζέντα του, κατά ΠΑΣΟΚ, εκσυγχρονισμού. Απεναντίας, η αλλαγή του πολιτικού συστήματος, ο εκδημοκρατισμός και η αποκέντρωση του κράτους, ο χωρισμός Εκκλησίας και Κράτους, η διαμόρφωση δομών κοινωνικού κράτους, που να προσεγγίζει έστω τα ευρωπαϊκά δεδομένα, το εκλογικό σύστημα, το σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο διαφάνειας, έμειναν έξω από τον εκσυγχρονιστικό σας ζήλο.

Ποτέ άλλοτε, όσο στις κυβερνήσεις σας, κύριε Πρωθυπουργέ, τόσο λίγοι δεν ήλεγχαν τόσο πολλά. Ποτέ άλλοτε, δεν προσφέρθηκαν τόσα πολλά, από τη δημόσια περιουσία, σε τόσο λίγους.

Κυβέρνηση, βεβαίως, και Νέα Δημοκρατία αλληλοκατηγορούνται ευθέως για διαπλοκή με συγκεκριμένα οικονομικά συγκροτήματα. Πιστεύω ότι εκφράζουμε το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, εάν πούμε ότι αυτή η αντιπαράθεση Κυβέρνησης και Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αποδεικνύει, με τον πιο καθαρό τρόπο, δυο δεδομένα, δυο διαπιστώσεις. Η πρώτη διαπίστωση είναι ότι η πολιτική ζωή του τόπου είναι αιχμάλωτη της αντιπαράθεσης οικονομικών συγκροτημάτων, τα οποία επιδιώκουν το ρόλο του εθνικού συνταξιοδότη σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας της χώρας και του δημοσίου συμφέροντος. Η δεύτερη διαπίστωση είναι ότι, η Κυβέρνηση, με την πολιτική της και τις επιλογές της, αυτήν την πραγματικότητα την κάνει ολοένα και πιο ενοχλητική.

Αυτή η σύγκρουση ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία αποδεικνύει και κάτι άλλο. Αποδεικνύει γιατί από κοινού απέρριψαν τα δύο κόμματα όλες τις προτάσεις που κατέθεσε ο Συνασπισμός κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος, για τη θεσμική κατοχύρωση του κοινωνικού και πολιτικού ελέγχου, της διαφάνειας και των όρων του υγιούς ανταγωνισμού, ώστε να μη διαμορφώνεται τέτοια φαινόμενα ολιγοπωλιακού ή και μονοπωλιακού χαρακτήρα.

Θα πει ο κύριος Πρωθυπουργός «πήραμε μέτρα, κάναμε το ένα, κάναμε το άλλο». Δεν γνωρίζει ποια αસυδοσία υπάρχει στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης; Δεν γνωρίζει ο κύριος Πρωθυπουργός σήμερα ότι στο σύνολο της δημόσιας περιουσίας ουσιαστικά μαίνονται ανταγωνισμοί; Γιατί δεν πήρε εκείνα τα μέτρα επί οκτώ χρόνια, ως Κυβέρνηση, προκειμένου να αντιμετωπιστεί αυτό το φαινόμενο; Θα ήθελα να το πω απερίφραστα. Η διαπλοκή αποτελεί δομή του πολιτικού μας συστήματος. Δεν τρύπωσε κρυφά στην πολιτική ζωή του τόπου. Την ανέδειξαν σε υπερεξουσία οι κυβερνήσεις που την κανάκεψαν, την κολάκεψαν και την τάισαν πλουσιοπάροχα. Αυτό που έχει καθιερωθεί να λέγεται στη χώρα μας ως διαπλοκή είναι κάτι περισσότερο από μία συνήθης συναλλαγή εξουσίας και συμφερόντων. Είναι η νέα δομή εξουσίας, ένας ιδιόμορφος τρόπος συγκρότησης

αυτής της εξουσίας, με στόχο τον πλήρη έλεγχο της χώρας, της οικονομικής και της πολιτικής ζωής, από ένα καρτέλ συμπεριόντων, όπου επικυρίαρχοι θα είναι τα ίδια τα συμφέροντα και οι μηχανισμοί που τα εκφράζουν.

Και τα λέω αυτά γιατί είμαστε σε περίοδο που βαδίζουμε προς εκλογές. Και οι εκλογές θα γίνουν σε συνθήκες άγριας και αδίστακτης πόλωσης. Στην πυρά του δικομματικού ανταγωνισμού ρίχνεται από τώρα ακόμη και η δημοκρατική ομαλότητα που αποτελεί αναμφισβήτητη κατάκτηση της Μεταπολίτευσης, κατάκτηση όλων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Όταν ο κύριος Πρωθυπουργός καταγγέλλει ότι βρισκόμαστε σε σημείο, όπου ετοιμάζεται αντιδημοκρατική εκτροπή, ότι υπάρχουν κέντρα και δυνάμεις έξω από το θεσμικό πολιτικό σύστημα, που απεργάζονται πολιτικές ανατροπές, τότε από μόνος του μετατρέπει την πολιτική ομαλότητα σε δικομματικό παιχνίδι φανατισμού και αποπροσανατολισμού.

Αυτό το κλίμα έχει ορατές και επικίνδυνες αντιδημοκρατικές συνέπειες. Δεν προωθεί τον πολιτικό διάλογο, συσκοτίζει την πραγματικότητα. Δεν κατοχυρώνει την ισότιμη λειτουργία όλων, παγώνει τον καθεστωτικό δικομματισμό. Υποβιβάζει στη συνείδηση των πολιτών την αξία της πολιτικής συμμετοχής και της δημοκρατικής δράσης, ενισχύει τη συναλλασσόμενη πλευρά του πολιτικού μας συστήματος, με τα απίθανα ποσά προεκλογικών δαπανών που προκαλούν ύλη στον απλό πολίτη στις σημερινές συνθήκες.

Καθαρά, λοιπόν, και ξάστερα: Η κομματική αντιδικία για τη διαπλοκή δεν θα κρύψει την αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής. Η αντιδικία για τη διαπλοκή δεν θα κρύψει την έλλειψη προγραμματικών διαφορών, μεταξύ ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας. Και θα ήθελα να ρωτήσω τα δύο κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία: Γιατί επί τριάντα χρόνια μεταπολίτευσης, με ισχυρές δικές τους κυβερνήσεις, η διαπλοκή έγινε και γίνεται διαρκώς ισχυρότερη, ώστε σήμερα να μη μιλάμε για φάντασμα του πολιτικού συστήματος, αλλά για γάγγραινα του δημοσίου βίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη φετινή Σύνοδο Κορυφής του οικονομικού φόρουμ του Νταβός, ο πρόεδρος του χαρακτήρισε όλη την προηγούμενη δεκαετία ως μία περίοδο κατά την οποία κυριάρχησε παγκοσμίως μία «ένοχη ευφορία». Η διαπίστωση αυτή είχε μία διάσταση αυτοκριτικής, αφού τα προβλήματα συγκαλύπτοντο, η άνοδος του χρηματιστηρίου θεωρήθηκε αιώνια, το ενδεχόμενο της οικονομικής ύφεσης είχε αγνοηθεί. Η ευφορία αυτή ορθά ονομάστηκε ένοχη, αφού σκοπό είχε να παραπλανήσει τους εργαζόμενους και τους πολίτες, ότι οι καλύτερες μέρες θα έρθουν και για εκείνους, ότι ο παραγόμενος πλούτος θα φθάσει και στις δικές τους τσέπες.

Αντί γι' αυτό στη δεκαετία που διανύουμε ήρθε η χρηματιστηριακή κατάρρευση, η διεθνής κρίση, η αύξηση της ανεργίας και της φτώχειας, διεθνώς. Φοβάμαι ότι ο κύριος Πρωθυπουργός συνεχίζει να κινείται σε αυτό το κλίμα, της «ένοχης ευφορίας» ή του «ένοχου εξωραϊσμού». «Κλείνουμε, μία επταετία ισχυρής και συνεχώς ανοδικής ανάπτυξης» όπως ανέφερε κατά την ομιλία του στην κεντρική επιτροπή του ΠΑΣΟΚ. Αλλά δεν απάντησε σε εύλογα ερωτήματα: Γιατί τότε η ανεργία είναι σήμερα μεγαλύτερη από ότι ήταν επτά χρόνια πριν; Γιατί οι κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες διευρύνονται; Γιατί οι εργαζόμενοι βλέπουν το εισόδημά τους να εξανεμίζεται; Ποιοι καρπώνονται τελικά τα αποτελέσματα αυτής της ανοδικής ανάπτυξης; Γιατί δεν έγινε ποτέ δημοσιονομική εξυγίανση; Γιατί δεν έγινε ποτέ γνήσια φορολογική μεταρρύθμιση; Γιατί δεν έγινε εξυγίανση στον τομέα των δημοσίων δαπανών; Γιατί δεν ολοκληρώθηκε η δημοκρατική διοικητική μεταρρύθμιση; Γιατί δεν ολοκληρώθηκε η περιφερειακή αποκέντρωση; Γιατί δεν υπάρχει αξιόπιστο και αποτελεσματικό πλαίσιο διαφάνειας και ελέγχου, ώστε να μην οργιάζει η διαφθορά και να μη μαίνεται κάθε τόσο η διαπλοκή;

Φοβάμαι ότι αυτές τις ενοχλητικές πραγματικότητες θέλει να συγκαλύψει ο «ένοχος εξωραϊσμός» του κυρίου Πρωθυπουργού.

Πράγματι, κύριε Πρωθυπουργέ, το εθνικό εισόδημα της Ελλάδας, κατά τα τελευταία χρόνια, αυξάνει ταχύτερα από το αντίστοιχο ευρωπαϊκό, όμως οι μισθοί και τα ημερομίσθια δεν αυξάνουν ή αυξάνουν πιο αργά και από το εθνικό εισόδημα της χώρας. Ακριβώς γι' αυτό η συμμετοχή των μισθωτών στο εθνικό εισόδημα συρρικνώθηκε στο 65% από το 68%, που ήταν το '97. Επί δικής σας πρωθυπουργίας με δική σας πολιτική η κατανομή του εθνικού εισοδήματος έγινε πιο άνιση και πιο άδικη. Και δεν το λέμε εμείς, το λένε τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Εμείς από την πλευρά μας δεν είμαστε οπαδοί ούτε του εξωραϊσμού ούτε της καταστροφολογίας. Εμείς θέλουμε να ξέρουν οι πολίτες την πραγματικότητα και ο ελληνικός λαός να γνωρίζει ότι η περίοδος που διανύουμε είναι μεν περίοδος οικονομικής μεγέθυνσης, που όμως δεν είναι μόνιμη αλλά εξαντλήσιμη, αφού σε σημαντικό βαθμό στηρίζεται σε παράγοντες συγκυριακούς ή εξωγενείς, όπως όλοι εκτός από την Κυβέρνηση αναγνωρίζουν, αφού έχει εμφανή τα στοιχεία της αδικίας και της ανισότητας.

Αν λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια τέτοια φάση σχετικής οικονομικής μεγέθυνσης, τα κοινωνικά προβλήματα δεν επιλύονται αλλά συσσωρεύονται, αν το δημόσιο χρέος δεν μικραίνει αλλά μεγαλώνει, πιο μέλλον περιμένει τον ελληνικό λαό στο πλαίσιο της ασκούμενης πολιτικής; Ακριβώς γι' αυτό ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας καλλιεργεί, από τώρα, το έδαφος για νέο κύκλο μονόπλευρης λιτότητας. Ακριβώς γι' αυτό οικονομικοί παράγοντες, όπως ο ΣΕΒ, στήνουν από τώρα ένα σκηνικό τρομοκράτησης της κοινωνίας, με σκοπό την εφαρμογή μιας πιο σκληρής νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Μάλλον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκαλεί πικρά και ειρωνικά χαμόγελα, η άποψη του κ. Σημίτη ότι η δική του πολιτική είναι σοσιαλιστική και η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας νεοφιλελεύθερη. Η πολιτική της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας έχουν κοινή μήτρα και κοινό πλαίσιο. Μάταια, λοιπόν, από την Κυβέρνηση και από το ΠΑΣΟΚ προσπαθούν, ενόψει των σχεδίων τους για τις εκλογές να στήσουν ένα σκηνικό δήθεν αντιπαράθεσης με τους βιομήχανους και με ορισμένους οικονομικούς παράγοντες, όταν την ίδια στιγμή αγωνίζονται και μάλιστα στα πλαίσια του καθεστωτικού δικομματισμού, μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, για την εξασφάλιση εύνοιας ισχυρών παραγόντων, προσφέροντας δημόσια περιουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν γίνεται μονάχα στα μεγάλα έργα, στις μεγάλες μπίζνες, αλλά και στις μικρότερες υποθέσεις, ακόμα και στις μελέτες και τα προγράμματα, όπου η έννοια του δημόσιου ανοικτού διαγωνισμού έχει στην πράξη καταργηθεί, στις περισσότερες περιπτώσεις. Όλο αυτό το σύστημα όμως, είναι μετέωρο κοινωνικά, αφού στο πλαίσιο μιας τέτοιας ανάπτυξης δεν υπάρχει χώρος για τους πολλούς. Οι πολλοί είναι για τις θυσίες και οι λίγοι για τα οφέλη.

Μέσα σε μια πενταετία βλέπουμε να αλλάζει χέρια ο πλουτοπαραγωγικός μηχανισμός της χώρας. Τομείς της εθνικής περιουσίας, κρίσιμα συλλογικά αγαθά, τόσο σε στρατηγικούς όσο και σε δευτερεύοντες τομείς, όπως ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, ηλεκτρισμός, τράπεζες, νερό, λιμάνια, παραλίες, ξενοδοχεία, ιαματικές πηγές, δάση, αμυντικές βιομηχανίες, στοιχήματα και παιχνίδια, περιβάλλον και δομές κοινωνικής πολιτικής, προσφέρονται ως μετοχικό έπαθλο σε εθνικούς συνεταιρείους και προμηθευτές. Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε στο παρελθόν, η Ελλάδα είναι απαξιωμένη παραγωγικά, χωρίς εργαλεία άσκησης εθνικής πολιτικής σε κρίσιμους τομείς.

Μετά την ολοκλήρωση αυτού του γύρου, η Κυβέρνηση προετοιμάζει και δεύτερο γύρο, με την υποθήκευση της κρατικής και δημόσιας ακίνητης περιουσίας, μέσω της τιτλοποίησης ακινήτων του δημοσίου, με νόμο που συζητιέται στη Βουλή.

Υπάρχουν υποθέσεις που ήδη έχουν κινήσει τον έλεγχο και την έρευνα, τόσο την πολιτική και την κοινοβουλευτική όσο και τη δικαστική, από τα Τουριστικά Ακίνητα μέχρι το Δρυμό της Πάρνηθας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στη συμφωνία «ΕΛΠΕ» και «ΠΕΤΡΟΛΑ». Τα «ΕΛΠΕ» δεν είχαν ανάγκη την «ΠΕΤΡΟΛΑ». Η «ΠΕΤΡΟΛΑ» είχε ανάγκη τα «ΕΛΠΕ». Τα «ΕΛΠΕ»

είχαν ανάγκη το άνοιγμα στην αγορά έρευνας και εξασφάλισης κοιτασμάτων που δεν τους προσφέρει η «ΠΕΤΡΟΛΑ». Η «ΠΕΤΡΟΛΑ» έλυσε δικά της προβλήματα, χρηματιστηριακά και άλλα, ενώ τα «ΕΛΠΕ» δεν έλυσαν το πρόβλημα που είχαν. Αυτή, όμως, είναι η χρησιμότητα της δημόσιας περιουσίας; Στο όνομα ποιου σοσιαλισμού θα απαντήσει η Κυβέρνηση ότι ναι, αυτή είναι η επιλογή για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Όλη αυτή η μεταβίβαση, η εκχώρηση του εθνικού πλούτου γίνεται για ταμειακούς και εκλογικούς λόγους. Δεν δίνει καμία δυναμική στην ελληνική οικονομία, δεν έδωσε νέες θέσεις εργασίας και δεν μείωσε το δημόσιο χρέος. Αντίθετα, οδήγησε στην αύξηση των τιμών όλων των δημόσιων αγαθών. Επιβάρυνε τους καταναλωτές. Και δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετέτρεψε ολόκληρη τη χώρα σε ένα μεγάλο εμπορεύσιμο προϊόν.

Η ελληνική κοινωνία αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα, δημοσιονομικά, πληθωρισμού, εμπορικού ελλείμματος κ.α. Αυτά τα προβλήματα, όμως, συμπυκνώνονται στο θέμα «απασχόληση», και «δικαίωμα στην εργασία». Χωρίς την αύξηση του ποσοστού της απασχόλησης, που στη χώρα μας είναι το χαμηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε, καμία πολιτική δεν μπορεί να εξασφαλίσει την ταχύρρυθμη, κοινωνικά δίκαιη και οικολογικά βιώσιμη ανάπτυξη, που έχει ανάγκη η κοινωνία μας.

Αντί γι' αυτό, ολοένα και περισσότεροι εργαζόμενοι βρίσκουν την πόρτα κλειστή και από τη μια στιγμή στην άλλη βρίσκονται στο δρόμο, σαν να είναι άψυχα αντικείμενα, ενώ η Κυβέρνηση λέει ότι «αυτά συμβαίνουν!». Μετά από είκοσι χρόνια άσκησης της εξουσίας αυτά συμβαίνουν! Οι εργαζόμενοι να έχουν αποστερηθεί και να έχουν απογυμνωθεί όλων των εγγυήσεων προστασίας των δικαιωμάτων τους και να είναι άθυρμα και άψυχα αντικείμενα, που πετιούνται με ένα λουκέτο στο δρόμο, από τη μια μέρα στην άλλη.

Φοβόμαστε ότι οι περιπτώσεις που ζήσαμε πρόσφατα δεν θα είναι οι τελευταίες. Υπάρχουν πολλές επιχειρήσεις που δημιουργήθηκαν με κρατική και κομματική εύνοια ή αναπτύχθηκαν μέσα στο κλίμα της κερδοσκοπικής χρηματιστηριακής ανόδου. Είναι αμφίβολο αν μπορούν να επιβιώσουν στα πλαίσια της ΟΝΕ. Υπάρχουν κλάδοι που αφέθηκαν στην τύχη τους και έχουν αμφίβολο μέλλον. Υπάρχουν επιχειρήσεις που είναι στόχοι πολυμεθνικών, όπως έγινε πρόσφατα με τον «Παπαστράτο». Αλλά οι εξαγορές συνοδεύονται κατά κανόνα με απολύσεις.

Από την άλλη πλευρά, δεν δημιουργήθηκαν νέοι κλάδοι παραγωγής σύγχρονων και διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων. Έτσι, η ελληνική οικονομία απειλείται να βρεθεί σε ένα αναπτυξιακό κενό, αφού από τη μια πιέζεται από τις χώρες με χαμηλή αμοιβή της εργασίας και από την άλλη πιέζεται από χώρες που έχουν και βελτιώνουν διαρκώς το τεχνολογικό τους προβάδισμα.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι τα ελληνικά προϊόντα εκτοπίζονται από τις ευρωπαϊκές αγορές και, από το 1995 έως το 2001, οι ελληνικές εξαγωγές προς αυτές, έχουν μειωθεί κατά 35%.

Το πρόβλημα, λοιπόν, της ανεργίας δεν είναι συγκυριακό. Οι έως τώρα πολιτικές έχουν αποτύχει πλήρως και χρειάζονται νέες πολιτικές και εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού έχουμε προτείνει νέες πολιτικές. Η μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών και η πρόταση για την εφαρμογή του τριανταπενταώρου, η ανάπτυξη ενός τρίτου τομέα της οικονομίας ο οποίος θα λειτουργεί με κριτήρια τις ανάγκες και την οικονομική βιωσιμότητα και όχι τη μεγιστοποίηση των κερδών. Η διαμόρφωση και χρηματοδότηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης κατά πρώτο λόγο σε ορεινές, νησιωτικές και οικονομικά ή περιβαλλοντικά υποβαθμισμένες περιοχές. Η έμπρακτη στήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, που αποτελούν την κύρια πηγή δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, η δημιουργία υποδομών που θα διευκολύνει την απασχόληση των γυναικών, η δημιουργία μιας νέας δομής για την κατάρτιση και την επανειδίκευση, που να συνδέεται οργανικά με τις πραγματικές ανάγκες της αγοράς εργασίας, η ενίσχυση του συστήματος προστασίας των ανέργων και ιδιαίτερα των ανέργων μακράς διάρ-

κειας.

Οι πρόσφατες χρεοκοπίες ή η διακοπή της λειτουργίας επιχειρήσεων ανέδειξε και προβλήματα που απαιτούν άμεση αντιμετώπιση.

Θέμα πρώτον. Ενημέρωση των εργαζομένων για τα σχέδια της εργοδοσίας. Δυνατότητα πρόσβασής τους στα στοιχεία της επιχείρησης και δυνατότητα ελέγχου στις αποφάσεις. Προτείνουμε, λοιπόν, ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που θα κατοχυρώνει το δικαίωμα των εργαζομένων στην πληροφόρηση και στον έλεγχο και θα εξασφαλίζει την απρόσκοπτη λειτουργία του.

Θέμα δεύτερον. Καταβολή των δεδουλευμένων και των αποζημιώσεων και προστασία των εργαζομένων από εργοδοτικές αυθαιρεσίες, αλλά και από δόλιες πτωχεύσεις ή άλλα τεχνάσματα που πλήττουν τους εργαζόμενους. Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη να εξισωθούν οι εργάτες με τους υπαλλήλους σε θέματα αποζημιώσεων, σε περίπτωση απολύσεων. Υπάρχει ανάγκη να γίνουν ρυθμίσεις του Πτωχευτικού Δικαίου και της νομοθεσίας περί εξαγορών και συγχωνεύσεων, ώστε να διασφαλιστεί η προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Θέμα τρίτον. Προστασία των απολυμένων και επαγγελματική τους αποκατάσταση. Για τις περιπτώσεις ομαδικών απολύσεων επί πτωχεύσεων ή για άλλους λόγους διακοπής λειτουργίας μιας επιχείρησης, να υπάρχει ειδικό καθεστώς που θα παρέχει αυξημένη προστασία και θα δίνει έμφαση στην επαγγελματική αποκατάσταση.

Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρεις συγκεκριμένοι λόγοι που πιέζουν σήμερα όχι μόνο τα χαμηλά εισοδήματα, αλλά και τα μεσαία: Ο πρώτος λόγος είναι η ακρίβεια, η άνοδος των τιμών. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι, ενώ το κόστος και οι απαιτήσεις στη ζωή γίνονται ευρωπαϊκές, οι αμοιβές είναι ελληνικές. Και όχι μόνο αυτό, αλλά, όπως ήδη ανέφερα, δεν ακολουθούν ούτε καν την αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Ο τρίτος παράγοντας είναι λιγότερο εμφανής, αλλά εξίσου σημαντικός. Πρόκειται για την ατροφικότητα και την αποσπασματικότητα του κοινωνικού κράτους στη χώρα μας.

Όταν ένας Ευρωπαίος εργαζόμενος παίρνει μισθό 1000 ευρώ, δεν ξοδεύει από τα χρήματα αυτά παραδείγματος χάρη για την υγεία του, αφού το σύστημα της δημόσιας υγείας καλύπτει σχεδόν πλήρως τις ανάγκες του. Επίσης, δεν ξοδεύει για δαπάνες στην παραπαιδεία, που εδώ δημιουργεί ο τρόπος λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος.

Γνωρίζει η Κυβέρνηση την πραγματικότητα, αλλά τη συγκαλύπτει. Προσπαθεί να ενθαρρύνει τον καταναλωτικό δανεισμό με κίνδυνο, όμως, να οδηγηθούν τμήματα του πληθυσμού στην παγίδα της υπερχρέωσης και ο δανεισμός να μην αποτελεί διέξοδο, αλλά ένα ακόμη μέσο για τις διακρίσεις και τις ανισότητες της κοινωνίας και μια ακόμη πηγή προβλημάτων.

Ακριβώς γι' αυτό είναι αναγκαία, πρώτον, μια εισηγητική πολιτική που θα οδηγήσει στη σύγκλιση των εισοδημάτων. Δεύτερον, μια φορολογική μεταρρύθμιση που θα μειώνει τη φορολογική αδικία ιδίως των εισοδημάτων από εργασία. Και τρίτον, θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, για όλους τους Έλληνες πολίτες.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να κάνω μια παρατήρηση, γιατί άκουσα την κ. Παπαρήγα να αναφέρεται και στο Συνασπισμό. Αυτή η συνήθεια της ηγεσίας του Κ.Κ.Ε. να βάζει στον ίδιο αφορισμό, μαζί με το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, ευρύτερες δυνάμεις της αριστεράς, που αγωνίζονται σήμερα να κατακτήσουν καλύτερους όρους ζωής, να υπερασπιστούν δικαιώματα και να προστατέψουν το περιβάλλον και τη δημόσια περιουσία, είναι τουλάχιστον δείγμα μικροψυχίας και μικροπολιτικής. Ας επιλέξει η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος αν είναι αντιπαλός ο δικομματισμός και ο νεοφιλελευθερισμός ή κοντά ο' αυτόν και ο Συνασπισμός και ο ένας και ο άλλος και όλοι όσοι δεν συμφωνούν μαζί της. Εν πάση περιπτώσει, ο κόσμος της αριστεράς, ο κόσμος του Συνασπισμού, ο κόσμος των κινημάτων είναι στους δρόμους και αγωνίζεται και δεν παίρνει την άδεια ούτε από την ηγεσία του Κ.Κ.Ε. ούτε από κανένα κόμμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τελειώσω με μια γενικόταρη επισήμανση. Οι θέσεις, οι πρακτικές και οι λογικές της κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ προκαλούν και επιβάλλουν

μια πλήρη και κραυγαλέα αντιστροφή. Αντί να θέλουν την οικονομία ως εργαλείο στην υπηρεσία της ζωής, αντιμετωπίζουν τη ζωή ως μέσο για την υπηρεσία της οικονομίας. Η εργασία, η εκπαίδευση, η κατοικία, η υγεία και η ελευθερία να αγωνιστούμε για την προκοπή μας, για να απολαύσουμε τα αγαθά αυτά με εγγυήσεις και δικαιώματα αξιοπρεπούς διαβίωσης, δεν είναι τα προτάγματα της οικονομικής διαδικασίας. Αυτά τα αγαθά, δυστυχώς, παρουσιάζονται ως παραχωρήσεις, ως προσωρινά, εν σχέσει με τους υπάρχοντες ή μη υπάρχοντες πόρους, διανέμονται με φειδώ και μπορούν να αφαιρεθούν χωρίς εξηγήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Το ύφος και το περιεχόμενο των κυβερνητικών δηλώσεων αποκαλύπτει ότι η κυβερνητική οικονομική πολιτική έχασε κάθε αναφορά και νομιμοποίηση στον έξω κόσμο. Δεν συγκινείται για τις καταστροφές, τόσο τις περιβαλλοντικές όσο και για το μαρασμό της ζωής των ανθρώπων. Και αναφέρομαι στη φύση και τη ζωή όχι αποκλειστικά για λόγους οικολογικούς, αλλά για να προσδιορίσουμε το σημερινό ιστορικό ορίζοντα, ο οποίος δυστυχώς απουσιάζει από τις επιλογές της κυβερνητικής πολιτικής.

Πορεύεται η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης μεταξύ μεγέθυνσης και ανταγωνιστικότητας, που η ενιαία σκέψη του νεοφιλελεύθερου οδικού χάρτη αναγορεύει σε αυτοσκοπούς, αδιαφορώντας για το αν αυτή η ενιαία σκέψη οδηγεί τον πλανήτη σε καταστροφές και την ανθρωπότητα σε αναστατώσεις.

Αυτός ο τόπος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει κάτι καλύτερο από την καθήλωσή του στην αναμονή του τίποτε. Η προοπτική αυτής της χώρας ταυτίζεται με τη βαθιά και συνολική πολιτική και προγραμματική ανανέωση. Ταυτίζεται με πολιτικές πρωτοβουλίες μακράς πνοής. Τα χρόνια που έρχονται είναι χρόνια αβεβαιότητας.

Τώρα χρειάζεται –και δεν υπάρχει- ολοκληρωμένο δίκτυο κοινωνικής προστασίας, το οποίο θα στηρίζεται σε ένα εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, ώστε να ελεγχθούν οι κοινωνικές παρενέργειες από τη διεθνή κρίση. Τώρα χρειάζεται –και δεν υπάρχει- χαμηλή ανεργία και ολοκληρωμένη πολιτική για την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού, για να περιοριστεί το κοινωνικό κόστος από βίαιες αναδιρθρώσεις. Τώρα χρειάζεται –και δεν υπάρχει- αποτελεσματικός έλεγχος με νέους θεσμούς διαφάνειας, για την ορθολογική διαχείριση των πόρων, τον υγιή ανταγωνισμό και τη δημόσια ρύθμιση των αγορών. Τώρα χρειάζεται –και δεν υπάρχει- διαρθρωτική αλλαγή στο σύστημα κρατικής οργάνωσης και διακυβέρνησης της χώρας, με περιφερειακή αποκέντρωση και εκλογικό σύστημα απλής αναλογικής.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Πρωθυπουργέ, με την πολιτική σας φοβάμαι ότι ξεδεύετε, για να φτιάχνετε κομματική και κυβερνητική αισιοδοξία και στηρίξη και όχι για να παράγετε κοινωνική ευημερία με ισόρροπη ανάπτυξη, άξια να βιωθεί απ' όλους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση θα μπορούσε να είναι μια εξαιρετική ευκαιρία για να τοποθετηθούμε ξεκάθαρα, με ευθύνη και με προτάσεις απέναντι στην πραγματική κατάσταση, αλλά και τις πραγματικές δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας, χωρίς ωραιοποιήσεις, αλλά και χωρίς μηδενισμό, ενημερώνοντας τους Έλληνες πολίτες για το τι έχουν πετύχει όλα αυτά τα τελευταία χρόνια και τι μπορούν να προσδοκούν ότι θα κατακτήσουν, εάν ακολουθηθεί μια συστηματική, υπεύθυνη και δεσμευτική πολιτική.

Η σημερινή συζήτηση διεξάγεται σε μια κρίσιμη καμπή και για μας και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ελλάδα, η ελληνική οικονομία, μετά το τέλος του πολέμου, άρχισε να βλέπει πώς μπορεί να επουλώσει τα πλήγματα τα οποία δέχτηκε, όσο μικρά και να ήταν αυτά. Το ίδιο και η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εξακολουθεί να ταλανίζεται από μια παρατεταμένη στασιμότητα.

Ακόμα περισσότερο στη χώρα μας, η σημερινή συγκυρία προσφέρεται εξαιρετικά για να διατυπώσουμε συγκεκριμένες

προτάσεις για το πού θέλουμε να βρεθεί η ελληνική κοινωνία, η ελληνική οικονομία, για το πού θέλουμε να είναι η θέση του Έλληνα πολίτη τα επόμενα χρόνια.

Από πέρσι έχουμε μπει σε ένα τελείως διαφορετικό κλίμα οικονομικής πολιτικής. Μετά την εισαγωγή του ευρώ, η ελληνική οικονομία χαρακτηρίζεται από πολύ ισχυρότερη άμυνα απέναντι στις διεθνείς πιέσεις, αλλά ταυτόχρονα και από πολύ μεγαλύτερες απαιτήσεις. Πολλές φορές η ανταγωνιστικότητα δυσκολεύει, γιατί δεν έχουμε πια την ευκολία της διολίσθησης και δοκιμάζονται οι εξαγωγές μας από την ισχυροποίηση του ευρώ, η οποία όμως προσφέρει άμυνες σε άλλα επίπεδα, που δεν τις είχαμε πριν. Έχουμε τη μεγάλη πρόκληση πώς θα δημιουργήσουμε περισσότερη απασχόληση, χωρίς όμως να αυξήσουμε την παρέμβαση του κράτους στην οικονομία, πώς θα πετύχουμε καλύτερη κατανομή του εισοδήματος, χωρίς όμως να τροφοδοτήσουμε τον πληθωρισμό.

Σε πολλά απ' αυτά τα θέματα οι επιδόσεις και οι επιτυχίες της ελληνικής οικονομίας ξεπερνούν σχεδόν τις επιδόσεις όλων των ευρωπαϊκών κρατών. Υπάρχουν όμως και τομείς που έχουν προβλήματα. Υπάρχουν θύλακες στους οποίους ακόμα ανευρίσκεται σημαντική στέρηση σε σύγκριση με τα γενικότερα βήματα προόδου που πραγματοποιεί η χώρα.

Υπάρχουν θύλακες ανέργων, όπου έχουν παγιδευτεί νέοι, ηλικιωμένοι, γυναίκες, ιδιαίτερα μητέρες με μικρά παιδιά. Υπάρχουν θύλακες θεσμικής καθυστέρησης. Και απέναντι σε όλα αυτά τα προβλήματα θα πρέπει να απαντήσουμε με τόλμη, με ευθύνη και με πρωτοβουλία.

Υπάρχουν θύλακες ακρίβειας, παρά τη μεγάλη πτώση του πληθωρισμού. Υπάρχουν ακόμα σημαντικοί τομείς όπου θα πρέπει να προχωρήσει η δημοσιονομική σταθεροποίηση. Παρά τα σημαντικά βήματα που έχει κάνει τα τελευταία χρόνια, δεν έχει ολοκληρωθεί και η ελληνική οικονομία εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερα υψηλό δημόσιο χρέος.

Όμως απέναντι σε αυτά πρέπει να σκεφτούμε τι προτείνουμε. Και το κυριότερο από όλα είναι, ότι σε όλα αυτά μπορούμε να βρούμε λύσεις με μία προϋπόθεση: Τη συνέχιση της αναπτυξιακής διαδικασίας. Να ξέρουμε όμως ότι η αναπτυξιακή διαδικασία απαιτεί πολύ συγκεκριμένα προγράμματα πολιτικής. Δεν έρχεται ούτε από το κοινοτικό πλαίσιο στήριξης ούτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε «πέφτει» από τον ουρανό, αλλά στηρίζεται και κτίζεται κάθε μέρα με συγκεκριμένες πολιτικές, οι οποίες τροφοδοτούν την επενδυτική δραστηριότητα, ενισχύουν την κατανάλωση των Ελλήνων πολιτών, απελευθερώνουν τις αγορές, δημιουργούν νέες επιχειρήσεις, διασφαλίζουν και αυξάνουν τις θέσεις απασχόλησης.

Ταυτόχρονα, όμως, η αναπτυξιακή πορεία δεν λύνει αυτομάτως όλα τα προβλήματα. Οι γενικές επιδόσεις δεν μεταφράζονται πάντα σε βελτίωση της καθημερινής ζωής των Ελλήνων πολιτών. Και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να σκύψουμε ακόμα περισσότερο πάνω από τα πραγματικά προβλήματα του Έλληνα πολίτη, διατηρώντας όμως το γενικό πλαίσιο ανάπτυξης και προώθησης των διαρθρωτικών αλλαγών, χωρίς τις οποίες δεν θα μπορούσαμε να επινοήσουμε, να σχεδιάσουμε και να υλοποιήσουμε καμία συγκεκριμένη λύση.

Χρειάζεται επίσης αναγνώριση της σημερινής κατάστασης της ελληνικής οικονομίας -προκειμένου να μπορέσει να κατακτήσει νέες δυνατότητες- και όχι παραποίηση των συγκεκριμένων προβλημάτων. Να βλέπουμε τις επιδόσεις μας, έτσι ώστε να μπορούμε αξιόπιστα να σχεδιάσουμε το επόμενο βήμα.

Λυπάμαι, αλλά θα πω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα δεν αναγνώρισε καμία σχεδόν πραγματική επίδοση της ελληνικής οικονομίας, ενώ αντίθετα περιέγραψε με μελανά χρώματα προβλήματα, τα οποία υπάρχουν σε ορισμένες περιπτώσεις –σε αρκετές περιπτώσεις καμία φορά- αλλά σε καμία περίπτωση δεν δίνουν σε κανέναν το δικαίωμα να καταστροφολογεί και να επιχειρηματολογεί λέγοντας ότι απειλείται με κατάρρευση η ελληνική οικονομία.

Αναφέρθηκαν τα προβλήματα των αγροτών. Βεβαίως οι αγρότες έχουν προβλήματα, ταυτόχρονα όμως είναι σωστό να αναγνωρίζουμε ότι η Ελλάδα του 2002 ήταν η μόνη χώρα, όπου αυξήθηκε σε πραγματικούς όρους το αγροτικό εισόδημα κατά

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Τέλος επανέρχομαι, γιατί γι' αυτό δεν μου απαντήσατε, στο ζήτημα της πρότασης νόμου που σας καταθέσαμε με πολύ συγκεκριμένες προτάσεις για τα ζητήματα διαφάνειας. Οφείλετε, έχετε χρέος να δεχθείτε τουλάχιστον τη συζήτηση τώρα, πριν κλείσει η Βουλή. Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλέσω ιδιαίτερα και εσάς να επιδιώξετε αυτή η συζήτηση να γίνει τώρα, γιατί ο καθένας μπορεί να λείψει την άποψή του, μπορεί να ανοίγει το στόμα του και να προσπαθεί να σπρώχνει ευθύνες στην πλάτη του άλλου, αλλά εμείς θέλουμε να μιλήσουμε επί των συγκεκριμένων θεμάτων. Έχουμε κάνει κάποιες προτάσεις. Αν έχετε καλύτερες, ελάτε να μας πείσετε. Αλλά εδώ στη Βουλή με συγκεκριμένο κείμενο μπροστά μας, εδώ και τώρα και με τη δική σας παρουσία, κύριε Σημίτη.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας) : Δεν είχα σκοπό να ασκήσω το δικαίωμα της δευτερολογίας γιατί θεωρώ ότι τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Ωστόσο αισθάνομαι ότι προκλήθηκα με ένα θέμα που έθεσε ο κύριος Πρωθυπουργός, απαντώντας με τα δικά του επιχειρήματα στη Νέα Δημοκρατία. Έβαλε το ζήτημα ότι σήμερα στην Ελλάδα έχει καταργηθεί η παρακολούθηση και ο χωροφύλακας. Ο χωροφύλακας όντως έχει καταργηθεί, η παρακολούθηση όμως ποτέ. Συνεχίζεται όλο το σύστημα με σύγχρονα μέσα. Δεν χρειάζονται ούτε οι μεγάλοι φάκελοι, υπάρχουν νέοι και σύγχρονοι τρόποι.

Με την ευκαιρία θέλω να θυμίσω ότι καταστολή και βία στις διαδηλώσεις είχαμε. Συμμετοχή αστυνομικών με πολιτικά σε συγκεντρώσεις και σε συνελεύσεις σωματείων είχαμε. Νόμος, ο οποίος επιτρέπει την αποστολή ανθρώπων του κρατικού μηχανισμού για να παρακολουθούν τάχα την τρομοκρατία και με δυνατότητες μάλιστα να δημιουργούν και γεγονότα για να βγάζουν στην επιφάνεια τους τρομοκράτες, επίσης υπάρχει. Πρώτα λέγονταν νόμοι αντικομμουνιστικοί, σήμερα λέγονται αντιτρομοκρατικοί.

Θέλω όμως να σας ρωτήσω, κύριε Πρωθυπουργέ, η ΕΥΠ δεν παρακολουθεί κόμματα και πολιτικούς; Δεν παίρνετε δελτία εσείς από παρακολουθήσεις; Η αμερικάνικη πρεσβεία και οι υπηρεσίες της, νομίμως δεν παρακολουθούν; Προϊόντα ξένων υπηρεσιών δεν έρχονται στην ελληνική Κυβέρνηση για κόμματα, για πρόσωπα, για να τα αξιοποιείτε και να τα αξιολογείτε σεις; Γίνεται όργιο παρακολούθησης. Και τώρα αν θέλετε, δεν παρακολουθείται μόνο κάποιος που πάει σε μια διαδήλωση, παρακολουθούνται τα πάντα, όπως η προσωπική ζωή με στόχο τον ατομικό εκβιασμό και εκφοβισμό και υπάρχουν ειδικόι τομείς της παρακολούθησης, κατά κόμματα, κατά πρόσωπα. Σήμερα υπάρχουν νέες μέθοδοι εκφοβισμού. Σήμερα δεν χρειάζονται οι φυλακές και οι εξορίες, γιατί αν θέλετε ο λαός πάλεψε για να καταργηθούν όλα αυτά. Αν και πρέπει να επαγρυπνεί γιατί η βία πάντα γυρνάει στο παρελθόν. Υπάρχουν πολλά όπλα φοβίας και δεν θα σταθώ στον εκφοβισμό όπως ασκείται, αλλά δεν μπορείτε να λέτε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι δεν υπάρχουν μηχανισμοί παρακολούθησης. Εδώ υπάρχουν συμφωνίες για ανταλλαγή πληροφοριών, επίσης. Όλα αυτά με πρόσχημα την τρομοκρατία, μετά τις 11 Σεπτεμβρίου. Υπάρχουν ή όχι πληρωμένοι πράκτορες που κάνουν δουλειά, όχι για την άμυνα της χώρας και την ασφάλειά της, αλλά για την παρακολούθηση πολιτικής δράσης, όταν αυτή θεωρείται ότι στρέφεται εναντίον των ιερών και οσίων του συστήματος.

Νομίζω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι πάει πολύ να εφησυχάζετε τον ελληνικό λαό ότι δεν υπάρχουν τέτοιοι μηχανισμοί. Πολλοί απ' αυτούς είναι νόμιμοι, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν και πολλοί παράνομοι. Το ότι εκσυγχρονίστηκε η παρακολούθηση και η μέθοδος εκφοβισμού δεν σημαίνει ότι αυτός ο στόχος δεν υπάρχει. Μπορούμε αν θέλετε, να συζητήσουμε εδώ τα σύγχρονα μέσα, ορισμένα από τα οποία έχουν επισήμως νομιμοποιηθεί και στα πλαίσια της Ελληνικής Βουλής και στα πλαίσια

της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ακριβώς η όξυνση των προβλημάτων των εργαζομένων θα μεγαλώσει την επιθετικότητα και στον τομέα αυτό, χωρίς τα αστυνομικά όργανα.

Και τέλος θέλω να αναφερθώ στο εξής. Πραγματικά μοιάζει με πολύ αθώο και αν θέλετε, ακουμπάει και σε ένα βαθμό σε λαϊκή απαίτηση, το μέτρο που αποφασίστηκε από τη Βουλή για τον λεγόμενο αστυνομικό της γειτονιάς, μάλιστα γίνονται και εγκαίνια γι' αυτό.

Εμείς -και θα φέρουμε και στοιχεία- βλέπουμε ότι αυτός ο θεσμός δεν θα χρησιμοποιηθεί τάχα για την ασφάλεια του πολίτη, αλλά και για την ανασφάλειά του και μέσα από αυτόν τον μηχανισμό θα στηθεί και το σύστημα το οποίο έχει επίσης νομιμοποιηθεί, δηλαδή το σύστημα των πληροφοριοδοτών.

Άλλωστε και αυτά τα συμβούλια καταπολέμησης της εγκληματικότητας, τα λαϊκά συμβούλια και οι συνεργασίες με την αστυνομία και τις τοπικές αρχές, δεν θα περιορίζουν τη συλλογή πληροφοριών εάν κάποιος είναι ύποπτος για εμπόριο ναρκωτικών. Θα συγκεντρώνονται πάρα πολλές πληροφορίες, χωρίς να γίνεται και ένας χώρος όπου ο κάθε καλοπροαίρετος και κακοπροαίρετος νομίζει ότι θα γίνει ένας μικρός «James Bond» και πληροφοριοδότης και θα πηγαίνει να καταθέτει σ' αυτά τα συμβούλια. Επίσης, εκεί θα ακουμπάνε και οι προσωπικές και ατομικές διαφορές. Μάλιστα, θα καλλιεργήσει, αν θέλετε, και τη νοοτροπία του χαφιεδισμού.

Επομένως, κύριε Πρωθυπουργέ, θα έλεγα να είστε πιο συγκρατημένος, γιατί σ' αυτά τα ζητήματα κρύβονται πολλά, αλλά και πολλά βγαίνουν στη δημοσιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας κ. Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι οι πολιτικοί κρίνονται για κάθε περίοδο και δράση της ζωής τους. Κρίνονται και για τα στερνά, όπως κρίνονται και για τα πρώτα.

Επίσης, θα ήθελα να πω με ιδιαίτερη ενόχληση και στεναχώρια, ότι οι αγώνες δεν δικαιώνονται ποτέ με τρέχουσες αντιπαραθέσεις από τα μπαλκόνια της εξουσίας και με διαρκή φυγή προς το παρελθόν, για τις σκοπιμότητες της οποιασδήποτε κοιμητικής αντιπαράθεσης. Και τα κόκαλα και τα ιμάτια του ελληνικού λαού τα μοιράσαμε, πια. Ας τελειώνουμε κάποτε! Σώνει πια, που λένε στο χωριό μου, για να μην αποσθωθούν τα πάντα, για να μην τελειώσουν, τελικά, τα πάντα. Έτσι θα πάμε στις εκλογές; Με αυτό το κλίμα θα πάμε στις εκλογές; Βάζοντας φωτιά στα πάντα; Την ώρα που μιλάμε για τα μεγάλα ζητήματα της οικονομίας, της κοινωνίας και του πολιτικού συστήματος;

Επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός έχει αγωνιστική ευαισθησία και έχει συμμετοχή και δράση, θα ήθελα αυτή την αγωνιστική ευαισθησία και τη βιωματική σχέση με τους αγώνες του, να την αξιοποιήσει θετικά. Να μην στέλνει η Κυβέρνηση στις ευρωπαϊκές αστυνομικές αρχές στοιχεία ανηλίκων, που συλλαμβάνονται στις πολιτικές κινητοποιήσεις, ακόμη και εναντίον του πολέμου. Να μην εξαπολύει η Κυβέρνηση το χημικό πόλεμο που εξαπολύει, ακόμα και όταν κινητοποιείται το ελληνικό κοινωνικό φόρουμ, για να υπερασπιστεί την ειρήνη και το δικαίωμα στη ζωή. Να μην υιοθετεί και να μην προσυπογράφει η Κυβέρνηση ένα ιδιότυπο θεσμικό πλαίσιο ασφάλειας, που προτάσσει την κατασταλτική και σωφρονιστική νοοτροπία, εκεί που θα έπρεπε να έχει κοινωνικές προτεραιότητες. Υπάρχει και σήμερα πεδίο, και μάλιστα πεδίο ευρύ, για να αξιοποιηθούν οι εμπειρίες όλων μας, ώστε να μην οδηγούμαστε σε αυταρχικούς εκφυλισμούς της σύγχρονης δημοκρατίας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι υπάρχουν προβλήματα και ότι είμαστε εδώ ως Κυβέρνηση, για να λύσουμε αυτά τα προβλήματα. Αυτή την εντολή μας έδωσε ο ελληνικός λαός. Την ίδια εντολή δεν σας έδωσε ο ελληνικός λαός το 1996; Και τότε δεν λέγατε ότι θα λύσετε τα ίδια προβλήματα; Την ίδια εντολή δεν σας έδωσε ο ελληνικός λαός και το 2000; Και τότε δεν λέγατε ότι η τετραετία είναι η τετραετία της πραγματικής σύγκλισης και της αντιμετώπισης όλων των προβλημάτων; Είσατε ευχαριστημένος από την κατάσταση που υπάρχει στην παιδεία; Ικα-

νοποιείσθε από την σημερινή αναστάτωση μαθητών, καθηγητών και των οικογενειών τους, ακόμα και γι' αυτά τα λάθη που γίνονται στην εξεταστική περίοδο της Γ' Λυκείου; Είστε ευχαριστημένοι από την κατάσταση που υπάρχει στην υγεία;

Στις 4 Μαρτίου 2003 δηλώνετε ότι ο εκσυγχρονισμός του ΕΣΥ προχωρά και θα ολοκληρωθεί. Όλοι, όμως, γνωρίζουμε αυτό που είπε ο κ. Στεφανής στις 2 Μαΐου του 2003, ότι δηλαδή το σύστημα παροχής ιατρικής φροντίδας είναι πολυδιασπασμένο στη χώρα μας. Έχουμε σύστημα υγείας το οποίο λέγεται «εθνικό», αλλά δεν είναι.

Πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας σας εμπόδισε κανείς να κάνετε; Οργανισμό περιθάλψης ασφαλισμένων και συνταξιούχων του δημοσίου, σας εμπόδισε κανείς να υιοθετήσετε; Εφαρμόσατε τον οικογενειακό γιατρό, με τρόπο ο οποίος να είναι αξιόπιστος και αποτελεσματικός; Έχετε ΕΚΑΒ, το οποίο μπορεί να λειτουργεί, μετά από τρία δυστυχήματα, με ανυπολόγιστες θυσίες σε ανθρώπινες ζωές και σε οικονομικές δαπάνες; Η ψυχική υγεία είναι ολοκληρωμένη; Οι πέντε χιλιάδες νέες θέσεις νοσηλευτών έχουν καλυφθεί, ώστε να λειτουργούν τα νοσοκομεία; Ποιος σας εμπόδισε να λύσετε αυτά τα προβλήματα της υγείας επί οκτώ χρόνια;

«Δεν πρόκειται» είπε ο κύριος Πρωθυπουργός «να χάσει η Ελλάδα ούτε ένα ευρώ». Το είπε κατ' επανάληψη. Σήμερα έχουμε 160 δισεκατομμύρια δραχμές χαμένες. Μόλις το 22% είναι η συνολική απορροφητικότητα σχεδόν στο μέσον του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Σε κρίσιμους τομείς για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας η εικόνα είναι αρνητική.

Απορροφητικότητα 14% στο πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας, 13% στην κοινωνία της πληροφορίας, 12% στην υγεία και πρόνοια, 19% στο πρόγραμμα του ΟΣΕ. Ποιος σας εμπόδισε να έχετε ορθολογικότερη απορρόφηση και αξιοποίηση αυτών των πόρων;

Θέλετε και κάτι ακόμα; Η Ήπειρος είναι η πιο φτωχή περιφέρεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήταν και πριν από δέκα χρόνια είναι και τώρα. Το πρόγραμμα για την Ήπειρο έχει απορροφητικότητα 10%. Ουσιαστικά παραμένει καθηλωμένο. Οι ουσιαστικοί φορείς των αγροτών και των μεσαίων επαγγελματιών θα μείνουν μακριά και ξένοι από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ποιος σας επέβαλε να έχετε αυτές τις δυσλειτουργίες και τα προβλήματα;

Αν άκουσα καλά, είναι 160 τα δισεκατομμύρια που χάσαμε ή 237;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι παραπάνω. Είναι 237 τα δισεκατομμύρια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κυνήματων και της Οικολογίας): Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι είναι 237 τα δισεκατομμύρια, ενώ μέχρι τώρα ήξερα για 160. Μπορείτε να το αποσαφηνίσετε, για να ξέρουμε πόσα ακριβώς χάθηκαν ή θα χαθούν;

Και κάτι ακόμη. Το 2000 δηλώνετε ότι πρώτη δέσμευσή σας είναι η μάχη κατά της ανεργίας. «Δέσμευσή μας για το 2004 είναι να δημιουργηθούν τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, άλλες εξακόσιες χιλιάδες θέσεις αμειβόμενης κατάρτισης ανέργων και εργαζομένων. Σέβομαι τον άνεργο.» Λέγατε. «Γι' αυτό δεν υπόσχομαι. Δεσμεύομαι απέναντί του.»

Τρία χρόνια μετά, αυτή η δέσμευσή έχει υλοποιηθεί; Υπάρχει αυτήν τη στιγμή ή δεν υπάρχει ανεργία, η οποία είναι η δεύτερη μεγαλύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Έχουμε ή δεν έχουμε μεγαλύτερη ανεργία στις γυναίκες με 14,5%; Έχουμε ή δεν έχουμε τη μεγαλύτερη ανεργία στους νέους, κάτω των είκοσι πέντε χρόνων; Ένας στους τέσσερις νέους και μία στις τρεις κοπέλες είναι άνεργοι. Την ίδια στιγμή κατασπαταλήθηκαν ή δεν κατασπαταλήθηκαν 2 τρισεκατομμύρια δραχμές, για το ανθρώπινο δυναμικό, χωρίς καμιά αποτελεσματική παρέμβαση στην αγορά εργασίας και στη διεύρυνση της απασχόλησης;

Λέγατε τον Απρίλιο του 2000: «Επιδιώκουμε τη διαρκή συμπίεση του πληθωρισμού προς το 2%. Επιδίωξη θα είναι η ακρίβεια να είναι στην Ελλάδα ένα στοιχείο το οποίο δεν θα παίζει πια ρόλο για τον ελληνικό πληθυσμό.»

Τι συμβαίνει σήμερα; Από το 2,2 του 2000 ο δείκτης τιμών καταναλωτή πήγε στο 3,4 το 2001, στο 3,6 το 2002 και τον Απρί-

λιο του 2003 είχαμε ρυθμό 3,4. Συνεχής άνοδος τιμών με ρυθμό διπλάσιο από το μέσο εναρμονισμένο δείκτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ο ελληνικός πληθυσμός νοιώθει το μακρύ χέρι της ακρίβειας να του κλέβει κάθε μέρα το πορτοφόλι. Είναι οι εταιρείες που κλείνουν, πτωχεύουν και μεταναστεύουν; Είναι τα φαινόμενα της αγοράς; Μα απολύετε εσείς οι ίδιοι! Στο κεντρικό απωθητήριο αξιών, που είναι υπό δημόσιο έλεγχο, από το Μάρτιο του 2002 γίνονται συνεχείς ομαδικές απολύσεις. Πάνω από εβδομήντα.

Συνεχίζονται και με την ιδιωτικοποίηση του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών οι απολύσεις. Κινδυνεύουν να απολυθούν, με το πέρασμα στις τράπεζες, και οι υπόλοιποι διακόσιοι σαράντα. Ζητήσαμε δυνατότητα μετατάξεων, την αρνείστε και τους αφήνετε όμηρους στην αγορά. Αυτό που κάνουν οι επιχειρήσεις, για τον ανταγωνισμό τους στην αγορά, το κάνετε και εσείς, ως Κυβέρνηση. Το ίδιο δεν γίνεται με τους σχολικούς φύλακες και με άλλες κατηγορίες;

Εξακολουθείτε όμως να αντιμετωπίζετε τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα επικοινωνιακά. Λυπάμαι, αλλά έχετε βρει την πατέντα των παρατηρητήριων. Δεν μεγαλώνει η απασχόληση; Δεν μειώνεται η ανεργία; Δεν πετυχαίνουν τα εθνικά σχέδια δράσης; Φτιάχνετε ένα παρατηρητήριο για την ανεργία. Φουντώνει η ακρίβεια και ο δείκτης τιμών καταναλωτή δυστροπεί και δεν συμμορφώνεται με την εντολή να πέσει στο 2%; Φτιάχνετε ένα Παρατηρητήριο Τιμών για το καλάθι της νοικοκυράς. Υπάρχει πρόβλημα με τα καύσιμα; Φτιάχνετε ένα παρατηρητήριο για τις τιμές των καυσίμων.

Αυτή είναι η διαφορά: η Κυβέρνηση βλέπει τη ζωή από το παρατηρητήριο της εξουσίας, οι πολίτες όμως ζουν τα προβλήματα της ζωής στο πετσί τους.

Όταν αποκαλύπτεται το μεγαλύτερο οικονομικό έγκλημα σε βάρος της χώρας, με τη λεηλασία εθνικής και ιδιωτικής αποταμίευσης στο χρηματιστήριο, τι απαντάτε; Ας πρόσεχαν! Κανείς δεν αισθάνεται την ευθύνη να μιλήσει, για την πιο βίαιη μετακίνηση πλούτου, προς όφελος εκείνων που είχαν εσωτερική πληροφόρηση; Έκλεισε η υπόθεση; Οι ιαχές για το κόμμα του χρηματιστηρίου, για τον λαϊκό καπιταλισμό, για τους δείκτες του χρηματιστηρίου που ήταν ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, έδωσαν τη θέση τους στην πρωτοφανή και προκλητική δήλωση του Προέδρου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ότι συνέβη ένα ιστορικό ατύχημα! Τα εκατομμύρια των επενδυτών ας κόψουν το λαιμό τους, συνέβη ένα ιστορικό ατύχημα; Τα λίγα κυβερνητικά στελέχη, που είχαν γνώση των προβλημάτων, τα οποία υπάρχουν, είναι ικανοποιημένα και εφησυχασμένα; Κανείς δεν ελέγχει πού πήγαν τα λεφτά που μετακινήθηκαν; Κανείς δεν ελέγχει πώς δεν τήρησαν τις δεσμεύσεις τους, όλοι εκείνοι οι οποίοι άντλησαν τα χρήματα, που άντλησαν, από το χρηματιστήριο και δεν τήρησαν τις επενδυτικές ρήτηρες;

Σε αυτά τα μεγάλα προβλήματα, στα οποία δοκιμάζεται η καθημερινότητα της ζωής, αλλά και η προοπτική της εθνικής οικονομίας, η Κυβέρνησή σας όχι μόνο δεν λύνει προβλήματα, προσθέτει στα παλιά προβλήματα και καινούργια. Και γι' αυτό εμείς διατυπώσαμε αυτή την κριτική, γιατί δεν θέλουμε ένοχους εξωραϊσμούς απέναντι στην ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρωθυπουργέ, θέλετε το λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Μαντέλης ζητεί την άδεια του Σώματος για ολιγοήμερη απουσία του στο εξωτερικό. Εγκρίνει το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα ενέκρινε, τη ζητηθείσα άδεια.

Κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, με θέμα την πορεία της οικονομίας και το κοινωνικό κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.34', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 5 Ιουνίου 2003 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική

εργασία: i) συζήτηση και ψήφιση συμβάσεων και ii) συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης: «Οργάνωση και λειτουργία των Γραφείων Τύπου και Επικοινωνίας του Υπουργείου Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και ρυθμίσεις για τον ευρύτερο τομέα των μέσων ενημέρωσης», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ